

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: OT/4/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4622010173
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:4622010173.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaného H. G. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 23.05.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
H. G., narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom H. A., D. XXX/XXX,

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

ako vodič bez vodičského oprávnenia, dňa 24.04.2022 približne o 20:44 hod. v obci Malé Ripňany, okres F., na ceste III/1732 viedol nákladné motorové vozidlo Ford Transit, evidenčné číslo F napriek tomu, že Rozhodnutím o priestupku vydaným Okresným dopravným inšpektorátom OR PZ F. pod číslom ORPZ-TO-ODI2-253/2021-P zo dňa 25.11.2021, právoplatným v ten istý deň, bol uznaný za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h) bod 2, písm. l), m) Zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bol uložený okrem iného aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 18 mesiacov do 25.05.2023, a napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany spisová značka 8T/13/2022 zo dňa 28.01.2022, právoplatným dňa 15.02.2022 bol uznaný za vinného z prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, za čo mu bol okrem iného uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky,

t e d a :

maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l :

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m), písmeno h) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. OT/6/2022 zo dňa 11.05.2022, právoplatným dňa 11.05.2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Topoľčanoch sp. zn. Pv 173/22/4406, prejednal Okresný súd Topoľčany trestnú vec proti obžalovanému H. G. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný H. G. na hlavnom pojednávaní dňa 23.05.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a o ochrannom opatrení.

K výroku o treste obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že prvýkrát mal vodičský preukaz zadržaný asi v roku 2013 a od tohto momentu vodičské oprávnenie nemá. Keď mu v roku 2020 uplynuli všetky tresty začal chodiť do autoškoly, ale potom čo mesiac pred jeho skúškami autoškoly zavreli pre pandémiu COVID, nedokončil ju a v septembri 2021 sa dopustil prvého priestupku. Obžalovaný uviedol, že vedel, že nemá vodičské oprávnenie, ale všetky jeho skutky súviseli s jeho podnikateľskou činnosťou. Obžalovaný zároveň uviedol, že v čase konania hlavného pojednávania už mal zabezpečeného vodiča, ktorý ho vozí a pomáha mu tak zabezpečovať jeho podnikanie. Obžalovaný uviedol, že prevádzkara stále nemá zabezpečeného, nakoľko si to vyžaduje čas a on je jediný konateľ vo firme a doteraz si všetko zabezpečoval sám. Uviedol, že je plne schopný výkonu trestu povinnej práce, s týmto trestom súhlasí a zároveň súdu predložil aj vyjadrenie z Obce G. A., kde by tento trest vykonával. Zároveň sa vyjadril, že peňažný trest by prijal, rovnako ako trest domáceho väzenia, aj keď v tomto prípade by to mal s prevádzkami komplikované.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania bolo prečítané rozhodnutie o priestupku a zápisnica z ústneho pojednávania pod ČVS: ORPZ-TO-ODI2-253/2021-P z ktorých vyplývalo, že obžalovaný sa dňa 27.09.2021 dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 odsek 1 písmeno h), písmeno l), písmeno m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov tým, že nemal pri sebe platné doklady predpísané zákonom č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a zároveň prekročil maximálnu povolenú rýchlosť podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 150 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 18 mesiacov, ktorý začal plynúť dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, dňa 25.11.2021. Počas ústneho pojednávania sa obžalovaný vyjadril, že svoje konanie ľutuje, ale súrne musel ísť do sociálnej poisťovne. Správny orgán v tomto konaní zistil, že vodičský preukaz obžalovaného bol skartovaný potom čo sa obžalovaný po uplynutí trestu zákazu činnosti dňa 19.08.2019, uloženého

Okresným súdom Nitra dňa 15.11.2015 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, nepodrobil preskúšanju odbornej spôsobilosti.

Z evidenčnej karty vodiča vyplývalo, že obžalovaný sa v období od roku 2006 do roku 2015 dopustil siedmych priestupkov v doprave a zákaz činnosti mal prvýkrát uložený Okresným riaditeľstvom Policajného zboru pre priestupok zo dňa 15.04.2005, ktorého sa dopustil ako vodič pod vplyvom alkoholu. Následne mu boli uložené štyri tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu pre opakované dopúšťanie sa prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, a to Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 2T/150/2005, Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 1T/32/2006, Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 3T/69/2007 a Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 0T/86/2015. posledný trest zákazu činnosti mu uplynul 19.08.2019. Následne bol obžalovanému opätovne uložený vyššie oboznámený zákaz činnosti Okresným riaditeľstvom Policajného zboru pod ČVS: ORPZ-TO-ODI2-253/2021-P, ktorý mu mal plynúť do 25.05.2023. Obžalovaný sa však dňa 24.01.2022 dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona za ktorý mu bol Okresným súdom Topoľčany pod sp. zn. 8T/13/2022 uložený trest zákazu činnosti na 48 mesiacov do 15.02.2026.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného, teda z výpisu z avíza, z ústrednej evidencie priestupkov MV SR, z údajov REGOB, z prehlásenia totožnosti, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z lustrácie v sociálnej poisťovni, z lustrácie v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, z odpisu registra trestov súd zistil, že voči obžalovanému nie je vedené trestné stíhanie pre iný trestný čin, v evidencii priestupkov má evidované len dva priestupky v cestnej premávke, ktoré má evidované aj v karte vodiča, obžalovaný má trvalý pobyt evidovaný v Obci H. A., toho času nie je vo výkone trestu odňatia slobody ani vo výkone väzby, v sociálnej poisťovni je evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba od 17.09.2014 s pravidelným mesačným príjmom.

Z odpisu registra trestov a z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8T/13/2022 vyplývalo, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia. V troch prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný pred spáchaním tohto skutku právoplatne uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany č.k. 8T/13/2022-47 zo dňa 28.01.2022, právoplatným dňa 15.02.2022 za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 1 rok a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia začala plynúť obžalovanému dňa 16.02.2022.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 0T/6/2022 súd zistil, že obžalovaný sa opätovne dňa 09.05.2022 dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, z ktorého bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany č.k. 0T/6/2022-66 zo dňa 11.05.2022, právoplatným dňa 11.05.2022, a bol mu uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky.

Z evidenčnej karty vozidla vyplývalo, že nákladné vozidlo Ford Transit s EVČ: F vlastní spoločnosť B.-M. E. s.r.o. a v držbe ho má spoločnosť N. F., s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je podľa Obchodného registra obžalovaný.

Z listín predložených obhajcom obžalovaného na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že obžalovaný súdu predložil písomný sľub podľa § 53 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona pre prípad uloženia trestu domáceho väzenia, že sa bude v súdom určenej dobe zdržiavať v obydlí a pri výkone kontroly by poskytol potrebnú súčinnosť. Zároveň súdu predložil potvrdenie o príjme zo závislej činnosti, ktorou deklaroval, že je zamestnaný vo svojej spoločnosti N. F. s.r.o. ako vedúci prevádzky s priemerným čistým mesačným príjmom 773,62 eur a, že jeho spoločnosť zamestnáva toho času 7 zamestnancov vrátane obžalovaného. Okrem toho obžalovaný do spisu doložil vyjadrenie starostu Obce G. A., že má záujem o pracovnú činnosť obžalovaného v rámci prípadného uloženia trestu povinnej práce pri údržbe verejných priestranstiev, úprave a oprave športovísk, upratovacích a podobných prác vykonávaných

v katastrálnom území Obce G. A. počas kalendárneho roka mimo zimného obdobia s nástupom od 01.06.2022.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na základe vyhlásenia obžalovaného o vine, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Tiež bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchal obžalovaný H. G.. Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona) až na 2 roky.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd pri rozhodovaní vychádzal v prvom rade zo skutočnosti, že obžalovaný predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8T/13/2022 zo dňa 28.01.2022, právoplatným dňa 15.02.2022, ako aj s prihliadnutím na opakované odsúdenia obžalovaného za totožný trestný čin v predchádzajúcom období, za ktoré boli obžalovanému opakovane uložené alternatívne tresty a jedenkrát nepodmienečný trest odňatia slobody. Všetky predchádzajúce odsúdenia obžalovaného preukazujú, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania odvolávajúc sa na nevyhnutnosť zabezpečenia vlastného predmetu podnikania. Avšak ani jedno z týchto odsúdení nemalo na obžalovaného požadovaný výchovný vplyv, ktorý by mu zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný napriek tomu, že si bol plne vedomý, že mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený necelé tri mesiace pred skutkom, napriek tomu sa opakovane dopustil totožného protiprávneho konania. V prípade obžalovaného súd nevzhliadol žiadny dôvod, ktorý by viedol k uloženiu alternatívneho trestu, tak ako na hlavnom pojednávaní navrhoval obžalovaný uloženie trestu domáceho väzenia alebo trestu povinnej práce, nakoľko by takýmto alternatívnym trestom nebol podľa súdu naplnený účel trestu spočívajúci jednak v zabránení v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ako aj dosiahnutí prevýchovy obžalovaného. Na posudzovanie možnosti nápravy obžalovaného má vplyv jednak celkový spôsob života obžalovaného a jeho správanie pred spáchaním trestného činu. Skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu od začiatku priznával a úprimne ho ľutoval nevedla k presvedčeniu, že uložením alternatívneho trestu by bol dosiahnutý zákonom požadovaný účel trestu. Súd zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že po spáchaní predmetného skutku sa obžalovaný po 15-tich dňoch opätovne dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, za ktorý bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 0T/6/2022 zo dňa 11.05.2022, právoplatným dňa 11.05.2022. Úmernosť nepodmienečného trestu odňatia slobody k spáchanému trestnému činu tak je daná jednak pohnútkou obžalovaného, ako aj možnosťou jeho nápravy. V súlade s § 49 odsek 2 Trestného zákona súd nemohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody podmiennečne odložiť, pretože ho ukladá za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania skutku a predchádzajúci spôsob života obžalovaného, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o špeciálnu recidívu, pričom predošlé odsúdenia obžalovaného a snaha o jeho nápravu sa minula účinkom, ktoré predpokladá trestné právo a ochrana spoločnosti pred takýmto správaním jedinca musí byť dôslednejšie naplnená.

Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukládanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne trestný čin oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), a že obžalovaný svojím vyhlásením, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného (§ 36 písm. n) Trestného zákona). Súd u obžalovaného zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), a že spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona), keďže súd ukladal trest za súbeh viacerých trestných činov, nakoľko obžalovaný spáchal predmetný trestný čin skôr, ako bol súdom prvého stupňa, teda Okresným súdom Topoľčany v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 0T/6/2022, vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd je tak v súlade s § 42 odsek 1 Trestného zákona povinný uložiť obžalovanému trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu upravených v § 41 odsek 1 Trestného zákona, teda za dva trestné činy. Keďže oba trestné činy, pre ktoré súd ukladal trest sú totožnej právnej kvalifikácii a majú totožnú zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd

pri rozhodovaní vychádzal z trestnej sadzby až na dva roky. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti pohľadávacích okolností a prirážajúcich okolností. V danom prípade je u obžalovaného vyrovnaný pomer pohľadávacích a prirážajúcich okolností v pomere 2:2, a preto súd ukladal trest v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí až na dva roky.

Keďže súd v predmetnom trestnom konaní ukladal obžalovanému trest za trestný čin spáchaný v apríli 2022, teda za trestný čin spáchaný obžalovaným skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Topoľčany sp. zn. OT/6/2022 vydaný dňa 11.05.2022, bolo potrebné aplikovať zásadu pre ukladanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a uložiť obžalovanému súhrnný trest, pretože v konaní Okresného súdu Topoľčany sp. zn. OT/6/2022 bol obžalovaný skorším súdnym rozhodnutím právoplatne odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pričom aj v tomto konaní ho súd odsudzoval rovnako tak pre úmyselný trestný čin.

Súd dôsledne hodnotil osobu páchatela - obžalovaného, prihliadol na jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ktorý po vykonaní trestu, vrátane programu resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody konaniu obdobného charakteru. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a ustanovenia zákona má súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a dosiahnutie účelu trestu, s prihliadnutím na primeranosť trestu k závažnosti spáchaného trestného činu, postačuje aj trest uložený v spodnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov.

Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže nebol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd zároveň postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. OT/6/2022 zo dňa 11.05.2022, právoplatným dňa 11.05.2022, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky.

Vzhľadom na charakter prejednávaneho trestného činu súd zároveň považoval za potrebné uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a to vo výmere päť rokov, zohľadniac pri tom nielen samotné okolnosti prípadu, ale aj osobu obžalovaného, ktorý sa s poukazom na jeho evidenčnú kartu vodiča opakovane dopúšťal prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona a doposiaľ uložené tresty zákazu činnosti ho nevedli k náprave.

Podľa názoru súdu je uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby v spojení s uloženým trestom zákazu činnosti zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona tak v rámci jeho pôsobenia na obžalovaného, ako aj jeho pozitívneho vplyvu na ostatných členov spoločnosti z hľadiska generálnej prevencie. Súd považoval najmä vzhľadom na okolnosti predmetnej veci (špeciálnu recidívu obžalovaného) uloženie tohto trestu odňatia slobody za primerané, nakoľko bolo zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia, nemali na obžalovaného požadovaný výchovný vplyv, nevedli k jeho prevýchove a nezabránili mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.